

родомъ фанаріота, кого послѣ англичянско въ Цариградѣ посланичѣство свали за злоупотре́бленіе отъ патріарше-ско сѣдалище.

Въ 1843—4. лѣто пропѣди злобный Неофитъ търновскій митрополитъ отца Максима игумена лѣсковскаго мѣнастиря чрѣзъ патріаршію, и ако не бѣ побѣгнулъ нощѣмъ разпаленый родолюбець Българинъ отецъ Максимъ у Сърбію, и отъ тамо у Влашко, Богъ знае дѣщѣхъ сега да му гниѣтъ кости! Въ лѣто 1854 въ врѣмя севастопольскаго рата, патріаршія найдѣ врѣмя та проводи нечаянно въ заточеніе в' Азію на Трабезунтъ безъ никаквѣ виновнѣ причинѣ г. Ковачевича, кого прѣдъ мало бѣше рѣкоположила за митрополитъ безъ епархію само за Българскаю народнѣ въ Цариградѣ цѣркви. И него не можа да търпи грѣцкая злоба! И ако г. Ковачевичъ не бѣ аустрійскій подданикъ да г' освободи неговъ консулатъ, Богъ знае, колико щѣше и онъ да пострадае! И колики другы учены Българи родолюбцы є пропѣдила съ клеветы, и в' странство прогнала далѣчь отъ мило имъ отѣчѣство, кое могѣтъ да ползувѣтъ нѣщичко! Прочей же родолюбцы Българи търговцы и учены, кои сѣ устали въ Турско и трудили за просвященіе Българско и за възобновеніе българскыя іерархіи, заплашвала гы є патріаршія съ заточеніе и съ вѣчнѣ тѣмницѣ!

Тѣхнѣ калугерскѣ злобѣ не може нѣ сръвни чело-вѣкъ съ нищо що има зло на свѣтъ. Тія надминува всякое зло, кое може да измысли най разврѣщена и врагу прѣдадена душа. За да ся упишѣтъ подробно вся нѣхны злины трѣба много врѣмя, и цѣлы книги да с' исполнѣтъ, и пакъ ще устани много нѣщо неописано!

Нека сега Българи ся размыслѣтъ добръ съ каквы чело-вѣкообразны звѣрюве имѣтъ работѣ, и да дѣйству-вѣтъ непрѣстанно единъ чясъ напрѣдъ да гы изгонѣтъ и изстирѣтъ отъ Българію съ каквѣ то могѣтъ начинѣ.